

مِنْزَهٌ عَنِ الْحُرْبَ

سال اول

آبان ماه ۱۳۰۷

شماره نهم

سعدی در نظر دیگران

۱ مقدمه

آیا دیده اید که مرغ از لانه چگونه بیرون آمده بر روی آفتاب بپ خند میزند؟ در برابر نسیم بازی میکند، در مقابل زیبائی و جمال گل و شکوفه غزلسرایی مینماید، در اوایل قرن دوازدهم مرغی اصورت بشر در فضای وجود پرافشانی نمود، این مرغ خوشگوی سعدی شیرازی بود که در فضای شیراز نوا را بلند کرده و برای استماع او روزگار سکوت اختیار نموده گوش فرا داشت، در خلوت و آرامش سحر قلم را بگردش در اورده جمال وزیبائی را بجهانیان نشان داد، با مرد و زن، باشه و درویش، امیر و قیر سخن سخن کشان کرده داد ظرافت را داد و لالی شاهوار حکمت را بر همه نثار کرد، در روی باران و رفقا لب بتسم گشود، شوخی و ظرافت شیرینی و حلاوت را از اینجا کسب کردند

این شاعری که دنیا را از فروغ خویش منور و آفاق را ببوی گلهای عطر آگین خود معطر ساخته بود، نه دارای چهره دلارا و نه اندازی زیبا و نه موی بنقشم‌سانی بود که دام دلها باشد، بلکه شیخ ساده بود که دستاری بر سر ولباسی ازرق (۱) دربر و عصائی چون عصای فقراء در دست داشت.

(۱) ازرق لفظی است که خود شفاه استعمال کرده اند

ولی چیزی که قلوب را می‌جذب و عقول را مسحور و مفتون نموده‌مانا
قلب یعنیش و وجدان پاک و هوش سرشار او بود . سعدی در کودکی از
همگنان ممتاز ، در جوانی ناطقی زبر دست و در پیری عارفی ربانی بود
این شخص بقدرتی در مؤلفات خود زندگی را ماهرانه تصویر کرده است
که پهتر از آن ممکن نیست . این مرغ خوشگوی در عصری تاریک
پرو بال گشاده در سکون و ارامش بلبلی غزلخوان و در اوان خشکی
و فصل دی گلی خندان بود

۲ منشاو محل نام اصلی او مشرف الدین و نام پدرش مصلاح الدین عبدالله
تحصیل او است (۱) و وجه تسمیه‌اش بسعده این است که پدرش در

دستگاه سعد زنگی بود و باین جهت سعدی بتوی منشوب شده است . در
طفلی پدر از سرش رفته طعم بی پدری و یتیمی را چشید (۲) باین واسطه
در مؤلفات خود بحال اهاگویسته و بدلداری و نوازش ایشان مردم را
وصیت می‌کند (۳)

۵۷۶

بعد از مرگ پدرش به‌قصد تحصیل به‌عداد رفته در محیطی که‌از نروز
نموده تربیت و تمدن و علم و عرفان بود بکسب علم پرداخت ، مذاهب
اربعه را خوانده بعد شیفتۀ عرفان شده دست در دامن شیخ شهاب الدین
زد ، خلاصه سعدی سی سال مشغول تحقیقی بود و در نتیجه متفکری
بزرگ گردید

۲ سیاحت پس از اینکه از تحصیل فارغ شد آتش عشق سیاحت
و مسافر تهای او و جهان نورده در سینه اش شعله ورشده مدتی
بمسافرت پرداخت . در زندگی مطالعات عمیقه نمود . با تمام طبقات
آمیزش کرد . با طبایع مملک و اخلاق و عادات مردم مختلف آشنا

(۱) اغلب بعکس نوشته‌اند (۲) مرا باشد از درد صفالان خبر که در طفلی از سر بر قدم بدر

(۳) پدر مرده را سایه در سر فکن غبارش بیفزان و خارش بکن (اوستان باب دوم)

(۱) شد

از هر چمن سمنی چیدواز هر دهن سخنی شنید و از هر خوشة
گرد آورد (۲)

ابتدا بهندوستان رفته بعد آهنه ترکستان را کرد سپس عشق هواء
لطیف و چمن زار های فیروزه فام یعن او را بدان بوم کشید و از
آنجا به بشه رفت مکه و مدینه را نیز زیارت کرد و اول دفعه که بهمکه
مکرمه مشرف شد در ملازمت استاد بزرگوارش شیخ عبدالقدار گیلانی
بود (۳)، میگویند سعدی بیش از ۱۵ مرتبه خانه خدا راه حج کرده
و در اغلب آنها پیاده بوده است، سپس عنان عزمت را بطرف شام معطوف
داشت و مدتی در دمشق زیست و شهرت او بگوش خاص و عام رسید
بطوری که برای حضور در مجلس وعظ او در بعلبک بر یکدیگر سبقت
میگرفند ولی آخر الامر از ماندن در دمشق ملول شده راه صحراه را
بیش گرفت و مدتی در صحراه بیت المقدس بگردش مشغول بود . در
این اثناء یکدسته از هولاندیها او را اسیر کرده بطراباس فرستادند .
مدتی در حصنون انجا بکار های سخت محکوم بود تا اینکه یکی از توانگران
حلب او را بده دینار خریده دختر خویش را باو داد ولی سعدی از این
ازدواج شکفته خاطر نگشته و همیشه ناراضی بود و بهترانیست که شرح این
واقعه به بیان معجز نشان خود او واگذار کنیم :

« از صحبت یاران دمشق ملاتی پدید آمد سر در بیابان قدس
نهادم و با حیوانات انس گرفتم تا وقتیکه اسیر قید فرنگ شدم
و در خندق طرابلس با یهودانم بکار گل داشتند تا یکی از رؤساه حلب
که سابقه معرفتی میان ما بود گذر کرد ، مرا بشناخت ، گفت این چه

(۱) در اتصای عالم یکشنبه بسی بسربردم ایام با هر کسی (۲) نعم زهر گوشه
یاقم زهر خرمی خوشه یاقم (اوستان مقدمه)

(۲) چون وفات گیلانی در ۶۱ ه و تولد سعدی در ۵۸ بوده سعدی زمان او را در نیافر
و شاید اشاره که در گلستان بلاقات شیخ شده از تعریف کتاب باشد

حال است و چگونه گذاری ؟ گفتم : همی گوییختم از مردمان بکوه
و بدهشت که از خدای نبودم بدیگری پرداخت و قیاس کن که چه حالم بود
در آن ساعت که در طویله نا مردم بباید ساخت

پای در زنجیر پیش دوستان به که با پیکان کان در بوستان
بر حال من رحمت آورد و بده دینار از قیدم خلاص کرد و با
خود بحلب بر دختری داشت بعقد نکاح من در آورد بکابین صد دینار
مدتی برآمد دختر بد خوی و ستیزه روی و نا فرمان بود ، زبان درازی
کردن گرفت و عیش مرا منقص داشت چنانکه کفته اند
زن بد در سرای مرد نکو هم در این عالم است دوزخ او
باری زیان تفت دراز گرد و گفت : تو آن نیستی که پدرم از
قید فرنگ بده دینار خرید : کفتم بلی بصد دینارم در قید تو
گرفتار گردانید (۱)

سعدی بواسطه این زن ثروتی بدهست آورد ولی دنباله سیاحت
خود را گرفته آسیای صغیر را طولا و عرضا زیر پا کشید ، میکویند
باروپا نیز رفته است ، در هر صورت سی سال دیگر هم سعدی بدين رویه
مشغول جهانگردی و هامون نورده بود

؛ مؤلفات سعدی سی سال صرف تحصیل و سی سال دیگر را
جاویدان او صرف سیاحت کرد و قیکه بسن هفتاد سالگی رسید
 بشیراز موطن اصلی خود مراجعت کرد و دید مملکت در زیر سایه
پادشاه عادل ابوکر سعد امن و آرام است . سعدی را این وضع خوش
آمده در نزدیکی شهر منزلی کوچک اختیار کرده در آنجا رحل
اقامت افکند .

عقربیت سعدی از این خلوتگه انس بعرصه ظهور رسیده ، گلهایی که
هیچکس از استشمام روایح عطر آگین آنها سیر نمیشود در اینجا

(۱) اوسنده اصلی مقاله این عبارت را از یکی از زبانهای خارجی
ترجمی کرده است ولی ما بجزای آن عین عبارت گلستان را درج کردیم

دسته و بسته شده اند

سعدی اولین کتاب خود را یعنی « بوستان » در سن هشتاد و دو سالگی بنظم در آورده و یکسال بعد از آن کتاب بینظیری بنام « گلستان » یعنی باغ گلها با سرعت نادری تالیف نمود؛ این کتاب را که انعامش چندین سال مدت لازم داشت در یکسال تمام کرد (۲) اساس عظمت و سرچشمۀ خلودو حقیقت آراء و افکار سعدی این دو کتاب است (۱) و مدت‌ها این دو کتاب منبع الهام ادباء و شمعی بوده است که فضلاً شرق و غرب از فروغ آن پرتو گرفته و میگیرند سعدی کتاب دیگری هم دارد که موسوم به (بندامه) (۳) میباشد، این کتاب نیز از کتب شیرین اوست. بوستان همه شعر است ولی پهرين اين سه کتاب همان باع گلهاست (گلستان) و او عبارت از مجموعه ایست محتوی بر اخلاق و فلسفه و حکایات او بین نظر و نظر و جد و هزل جمع کرده است، این کتاب با یک اسلوب ساحرانه نوشته شده است که خواننده را آتش میزند و گیرنده ترین قسمتهاي آن قسمتی است که راجح بعشق و عشق نوشته است. در حقیقت سعدی مؤثر ترین عاطفه ای را انتخاب کرده و حساس ترین رگهای بشر را زده است

بطورحقیقت کسی بقیمت کتب سعدی بی میرد که آنها را خوب خواننده جمال عبارت و کمال معنی آنرا دیده باشد
بر هر شرقی واجب است که طعم این فلسفه شرقی را بچشد

(۱) بوجییکه سعدی خود در مقدمه گلستان نوشته است انعامش بیش از دو سه ماه طول نکشیده زیرا در اول اردیبهشت شروع کرد و تا اواخر بهار یا تابستان میباشد است چنانکه فرماید « هنوز از کل بوستان بقیتی ماند » بود که کتاب گلستان تمام شد»

(۲) چون نگارنده زبان فارسی را نمیداند و حلاوت غزلایات سعدی هم بزم دیگری نمیشود نقل داد این است که بحقیقت غزلایات او بی نبرده است (۴)
این کتاب را ما نفهمیدیم چیست، گویا همان بدایم یا نه

مخصوصاً پس از این که غریبون بقیمت آن بی برد و از سر چشمۀ آن سیراب شده اند.

لورد پیرون قسمت زیادی از او بعاریت گرفته و لافوتن یگانه افسانه سرای فرنک بدقت کتب او را مطالعه کرده و یکی از حکایات او تقل نموده است

سایر شعرای فرنک لیز بیوسته از کلزار سعدی کاهای عطرآکین چیده و میچینند، چنانکه «بول فورت» شاعر معاصر فرانسوی صدای دلوازی را که بلند کرده از ساز سعدی است و یکی از ادباء فرانسه این حقیقت را آشکار کرده است

در حقیقت کتب سعدی از قرون وسطی تا امروز روی زمین را معطر کرده، عشق، زیبائی، پند و حکمت، اخلاق و فلسفه و بالاخره همه چیز را بمردم یاد میدهد

کسیکه حکایت شمع و بروانه را میخواند حقیقت وفا داری و دوست بازی و از خود گذشتگی در راه دوستان و یاران را میفهمد (۱)

حکایت جوانمرد تنگدست حقیقت جوانمردی و انسانیت را بعما تعلیم میدهد (۲) و از حکایت پادشاه یامار میتوان دانست که سعدی چقدر از ظاهر ستم تاران و حکام حبور پایشه متالم بوده است (۳)، خواننده (حکمت) بدرجۀ تقریب سعدی از این رسم که دختران خورد سال را به پیران سالخورد میداده اند بخوبی بی میبرد (۴).

۵۸۰

(۱) کسی گفه برو نهرا کی حقیقت برو دوستی در خود خویش گبر الخ
(بوستان باب سوم)

(۲) بکی را گرم بود وقت نبود آفتابش بقدر مرود نبود
کسی را که همه بلند او قند میارش کم اندر گمند او قند الخ
(بوستان باب دوم)

(۳) یکی را حکایت کنند از ملوک که بیماری رشته کردش چودرک
الخ (بوستان باب اول)

(۴) زن جوان را تیری در بیان نشیند به از آنکه پیری [کلستان باب پنجم]

خلاصه حکایات سعدی همه شیرین و دلپذیر و دارای معانی بلند و فلسفه بسیار عالی است و شاید بی مناسبت باشد که در اینجا بعضی از اقوال اورا قل کنیم ، در آخر اکسلستان میگوید : (۱)

ای که پنجاه رفت و در خوابی مگر این پنج روزه در یابی
خجل انکس که رفت و کار نساخت کوس رحلت زدن و بار نساخت
«رقتن و نشتن به که دوین و گستن»

«اسب تازی دو تک رود بشتاب شتر آهسته میرود شب و روز»
«بد اندیش را خوی شیرین مین که ممکن بود زهر در انگین»
(بوستان)

«وقتیکه محبوبه سر بر سینه اوت نهاده دست را از روی محبت فشار داد
و برای اینکه ترا بوسد برق شکر خنده از میان دندانهای مروارید کوش
پرید فورا لب بلیش نزدیک مکن زیرا نمیدانی در پشت آن خنده شکرین
چه پنهان باشد (۲)»

خلاصه سعدی بدین طریق حکمت رادر لباس شوختی و عباراتی شیرین
بیان کرده و خیلی غریب است که کتب این شاعر که حکمت و فلسفه
عملی است بربان ما ترجمه نشده (۲) در صورتیکه خیام را که دارای
فلسفه راجع بمعاوراه الطیعه است ترجمه کرده اند

هشاعریت امیاز یکه سعدی بر سایر شعراء شرق
سعدی دارد همانا حقیقت دوستی و تحری راستی
است ، یعنی گلهای سعدی گلهای حقیقت هستند نه گلهای خیال ، ولی
همانطور که در طبیعت است گلهای حقیقت هستند که خار آنها را احاطه کرده است
شیخ و قدیکه قصاید و غزلیات شیرین اورا میخواند گمان میکند که
وحی الهی و الهام آسمانی است و هیچ نمیتواند باور کند که این گلهای

[۱] این ایات در اول اکسلستان است و ما بجای ترجمه، مثل سایر قسمتهای عین اثر انقل کریم

[۲] ماجزی [این معنی در کتاب سعدی نیافتم (۲) کتابخان را دو سه مرتبه
یعربی ترجمه کرده اند. گویا نویسنده اطلاع نداشته است

از قلب یک بشر سر زده و این سرودهای آسمانی را یکنفر انسان بلند کرده است

چیزیکه خیلی در شعر سعدی تأثیر کرده و این رونق و جمال را بدبو بخشیده است همانا مسافرتای طولانی او بوده که با تمام طبقات آمیزش کرده و باقسام زندگانی بی برده و انواع زیبائی و مظاهر جمال را در ملل مختلفه مشاهده نموده است

بعباره اخri سعدی خود نموده حکمت و زیبائی است و مردم تا و قنیکه حکمت و زیبائی را دوست میدارند سعدی را شیفته و عاشق خواهند بود

(۶) مسلک کسیکه گاستان را با نظر بسطحی مطالعه کند تصور خواهد کرد که سعدی شخصی عیاش و شهوت پرست بوده در صورتیکه حقیقت غیر از این است و او اقوال خود را با شوخی و بذله گوئی آمیخته است که فلسفه خود را بقلوب داخل نموده و در دلها جای گزین نماید . چنانکه طبیب دواهای تلغخ را با موادی شیرین میامیزد تا در مان اومطبوع طباع واقع شود

سعدی عارفی بود عاشق ذات ذوالجلال و در جامع دمشق دروسی پر قیمت در این مسلک داده است و در کاستان و بوستان تخری قرآن پاشیده که حکایات و عبارات شیرین خود را بوسیله آیات کتاب مجید زیب و رونق دهد . سعدی در دیانت شخصی متعصب و خشک نبوده بلکه عقیده داشته است که حقیقت دین کارهای نیکو و محبت و خدمت مردم است نه تسبیح و سجاده و دلق (۱)

(۷) اخلاق و سعدی شخصی بود کریم و دست باز بطوریکه بحد صفات او اسراف رسیده بود . ظرفی و خوش معاشرت، شیرین زبان و بذله گو ، خندان و خوشرو، بالکدل و با وجودان . آزادی دوست

[۱] میات بجز خدمت خلق نبست تسبیح و سجاده و دلق نیست
[ ] بوستان باب اول

و دموکراسی مسلک ؛ آزادی دوستی او در اغلب اشعار او هویداست ، معتقد بود که اصل تشکیل هر اجتماعی ملت است و سلاطین و رؤساء بمنابه شاخ و برک اند (۱) و در حقیقت برای خدمت مردم برگماشته شده اند (۲)

سعدی خیلی تیز هوش و سریع العاطر و حاضر جواب بود و در این باب حکایاتی از او نقل میکنند منجمله میگویند وقتیکه وارد تبریز شد یکی از شعراء انجا از وی پرسید که : از کجایی ؟ گفت از شیراز جنت طراز ؟ تبریزی گفت بقدرتی شیرازیها در تبریز زیاد شده اند که از سک هم بیشتر اند سعدی گفت ولی در شیراز تبریزیها از سک هم کمتر اند

٨ اواخر سعدی اواخر عمر خود را در شیراز بسر برده وی را ایام او اقامت خود منزلی در گوشاهی دور از مردم اختیار کرد طبقات مختلفه مردم از هر طرف بدیدن او آمده پادشاه گردن فراز سر نیاز بر آستان او فرود میاوردند . هدایا و پیشکشها برای او میاوردند ولی غیر از خوردنی چیزی قبول نمیکرد و از آن نیز فقط بقدر سد جوع میگرفت و باقی را در زنبیلی گذاشته و بر دریچه ای می آویخت تا فقراء و هیزم شکنها آمده آن را بر دارند ، در خصوص انزوا و زهد سعدی ایرانیان حکایاتی نقل میکنند که برگرامت و اعجاز او دلالت میکنند

٩ وفات او

مردم در مدت عمر سعدی مختلف اند بعضی ها میگویند نود ساله

[۲] رعبت چویخ اند و سلطان درخت درخت ای پسر باشد از چیخ سخت [ ] بوستان باب اول

[۳] یامشہ یامه بان دردویش است گوفنه از برای چویان نیست بلکه چویان برای خدمت اوست [ ] گلستان باب اول

زیسته و برخی دیگر میگویند صد سال و بعضی دیگر معتقدند که بیشتر در هر صورت سعدی رحمة الله عليه از دنیا رفت و در جائی بسیار قشنگ و زیبا یعنی همان محلی که در اواخر عمر خود برای اقامات اختیار کرده بود مدفون گردید و ثروت ادبی هنرمندی که تمام شدنی نیست از خود بیادکار گذاشت . روحی که مدت ها روی زمین را معطر کرده بود با اسم پرواز نموده بهشت برین را نیز معطر نمود ، سعدی مرد ولی پس از آنکه کلهای عطر آمیزی بر دنیا نثار کرد ، جمال و زیبائی را بجهانیان آموخت ، سروド حکمت را بگوش وجود رسانید و وجود تابد آنرا تکرار خواهد کرد گلهای سعدی تابد خرم و خندان و معطر و سرودهای او همیشه گرانها و عزیز و محبوب‌اند

گرهای عذری عبد الطیف السحرتی السياسة الأسبوعية شماره ۹۸ منطبع مصر

معاشق مستر هارد نیک

رئیس جمهوری سابق امریکا

چندی پیش در امریکا کتابی بنام « دختر رئیس » اشاره یافت که موضوع صحبت مردم ، و قل مجلس خاص و عام واقع گردید. این کتاب تالیف یکزنی است که مس نان بریتون نام دارد ، و مدعی است که در حیات مستر هارد نیک محبوبه وی بوده و دختری نیز بنام (الیزابت نان) از مشارک ایه دارد ! موضوع کتاب شرح معاشقه مستر هارد نیک با وی میباشد و این کتابی است که یاک زنی بوسیله آن اسرار عشق آمیز خود را با یکی از بزرگان عالم آشکار میکند . مس بریتون برای اینکه عار پرده دری را از دوش خود بردارد میگوید : قصدم از آشکار کردن این راز دفاع از هزاران طفلی است که فدای ظلم و تعدی و شهوت پرستی بشر شده و با بد جهتی و درد و رنج جان میدهند